

Skivstaad pr. Hasodden 28 Juli 86.

Kr. Grieg!

Jeg kan ikke sige, hvor fornødt
jeg blev ved at modtage Deres sidste
brev, og hvilken tilfredsstillelse jeg
følger ved Deres dom om min sonate.
Da jeg skrev dem, var jeg naturligvis
fuldt opmærksom på det væselige i at
ville komponere en sonate for sang-
stemme. Men skjøndt det ikke tog min
tid for mig end antageligt for mig at skrive
helt greit, så er den dog et resultat
af lange tiders arbejde og eftertanke,
og ingentid nogen flugt-ide. Og allige-
vel ^{kan} jeg ikke negte, at jeg til sin tid

har været i stor utryghed angående
udførelt af dette fortagende. Men utro
derfor er også dens dem af en så stor
betegnelse for mig. Forøvrigt er det noget
jeg meget længe har spekuleret på, om
det ikke skulde have sig gjort - også udover
et dramatiske felt - at udvikle grundten
på det uvalde område udover romanen
og balladen. Og med dette for øie har jeg
søgt efter tekster bouzellige til dette
formål, og specielt hos Drachmann
fundt en udsten undtømmelig grund-
grube. Der er, synes jeg, i hans vers
en sådan rent musicalsk udtryk,
at musikken udsten gjør sig selv.
Selv om siden de udsten hans, mener
me, at det utro af denne grund bliv
i og for sig en overflødighed at skrive
musik til Drachmanns digte. Men
jeg må tilstå, jeg forstår ikke dette

resonnement. Men for at komme
tilbage, dette „Efteraar“ har interessert
mig
mig at komponere end nogen anden
opgave af samme art, fordi jeg deri
havde en så udmærket anledning til
at praktisere min Theorie. Forfatteren
gav jo også det tydeligste fingerpeg ved
at benævne dets „in modo duns sonata“.
Dens bemærkninger om de tekniske
vanskeligheder, må jeg erkjende, er
fuldt bekræftet. Men på den anden
side er dette arbejde ikke af sådan art,
at jeg kan påregne nogen synderlig
værdi af det, og jeg har derfor sat
alle andre hensyn til side for at opnå
den tilsigtede virkning. —

—
Fra Wilhelm Hansen fik jeg for
langens tid siden tilsendt 200 kroner
for „Kant og Rosen“, hvilket var langt
mere, end jeg havde ventet. Han anmodede

min, desuden om at sende flere ar-
bieder, hvad jeg ogsaa fornylig har gjort,
og udtrykte sig idethelstøget på en stis
måde, at jeg nok kunde mærke, hvilken
indflydelse de har haft: dette, og hvor
meget jeg her har at takke Dem for.

Indstillingen til statens stipendier
er nok allerede færdig, så der neppe længe
lader sig gøre noget for Elling. Dog tror
jeg ikke dette dette behøves, da det må
anses som en selvagt sag, at han
nu får stipendium; det vilde jo være
bort i nat, om han ogsaa denne gang
blev forbigaaet. Hvad jeg imidlertid har
kennet, har jeg gjort for at støtte ham.
Og han har efter min mening simpelthen
ret til at fordr. Men jeg vilde ogsaa
efter en halvvejs Elling selv, da
han havde sat sig herved ikke at
ville søge efter. Dette er ganske vist

x) Desuden ligesom jeg den ikke.

en stolthed, som jeg ikke kan andet
end fuldt ud respektere; men af denne
grund et opgives at reise ud og, som han
vilde, arbejde på egen hånd hjemme
i Christiania, det er jo en fortræffet ide.
Og hvor Gud! man må tage tillækket med
væren ting end dette. Nu foretog han heldig-
vis det standpunkt og er nu sikker på
at få stipendium, det tror jeg ganske be-
stemt. Jeg tror Elling for et stort talent,
og tror, han har megen energi; men
jeg er sikker på, han trods alt var gætt
tilgængeligt ud at blive hjemme forlængst.
Som forholdene er i Christiania for
tiden, er det en umulighed i længden
at eksistere som musiker i udviklings-
perioden. Idetmindste gør det mig
slig, at jeg til sidst taber hele min
arbejdskraft og produktionsenergi,
når jeg har været her nogen tid.

Men derfor faldt også en tungssten fra
mit hjerte, da jeg fik det „Klovenste Lyet“.
Jeg takker Dem hjertelig for Deres lykøns-
ning; den anledning.

Til slut har jeg en anmodning til Dem—
om De vil tillade mig at tilgive Dem
min sonnet. De vilde herud gjøres mig
en stor glæde. Jeg kan jo ikke på nogen
anden måde vise Dem ~~den~~ erkjendtlighed,
jeg virkelig føler for, hvad De har gjort
for mig. — Manuskriptet har jeg for
øjeblikket ingen brug for, så De blot
gjør mig en glæde ved at beholde. Men
de tillader mig måske at skrive et par
linier, om jeg nu skulde behøve
det..

— Min ærbødige hilsen til Dem
og Deres hustru.

Deres
Christian Sinding.

adv. Adokat Mejdell, torsdag den 18.

P.s. Ved møde: musikforeningens
bestyrelse igår, blev Holten valgt
til dirigent, da Selmer af forskjelli-
ge grunde ønskede at trække sig
tilbage. D. S.